

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2017. gada 1. decembrī
(OR. en)

14893/17

Starpiestāžu lieta:
2017/0248 (CNS)

FISC 308
ECOFIN 1031

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2017. gada 30. novembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2017) 706 final
Temats:	Grozīts priekšlikums - PADOMES REGULA, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2017) 706 *final*.

Pielikumā: COM(2017) 706 *final*

Briselē, 30.11.2017.
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks rīkoties

Grozīts priekšlikums

PADOMES REGULA,

**ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas
apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā**

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) kā plaša tvēruma patēriņa nodoklis Eiropas Savienībā rada nozīmīgus un arvien pieaugošus nodokļu ieņēmumus¹. Tomēr pēdējo gadu laikā PVN sistēma nav spējusi iet vienā solī ar ekonomikas globalizāciju un digitalizāciju.

Konkrētāk, pašreizējā nodokļu sistēma attiecībā uz tirdzniecību starp dalībvalstīm joprojām ir “pārejas režīms”. 1967. gadā tika noformulēta apņemšanās izveidot galīgu PVN sistēmu, kura darbotos toreiz Eiropas Kopienā tādā pašā veidā, kā tā darbotos vienā valstī². Nepieciešamība likvidēt fiskālās robežas starp dalībvalstīm līdz 1992. gada beigām radīja vajadzību pārskatīt veidu, kā tiek uzlikti nodokļi Eiropas Kopienā tirgotajām precēm. Mērķis bija panākt, lai precēm nodokli uzliktu izcelsmes valstī un lai tādējādi tie paši nosacījumi, ko piemēro iekšzemes tirdzniecībā, attiektos arī uz Kopienas iekšējo tirdzniecību, kas perfekti atspoguļotu patiesa iekšējā tirgus ideju.

Tā kā politiskie un tehniskie apstākļi vēl nebija piemēroti šādas sistēmas izveidei, tika pieņemts pārejas režīms attiecībā uz PVN³. Attiecībā uz darījumiem ar precēm uzņēmumu starpā (B2B) šis režīms preču pārrobežu pārvietošanu sadala divos dažādos darījumos: no nodokļa atbrīvota preču piegāde nosūtīšanas dalībvalstī un preču iegāde Kopienas iekšienē, kuru apliek ar nodokli galamērķa dalībvalstī.

Šie noteikumi tika uzskatīti par pagaidu režīmu un nav nevainojami, jo atļauja iegādāties preces, nemaksājot PVN, palielina krāpšanas iespējas, savukārt sistēmas sarežģītā uzbūve nav labvēlīga pārrobežu tirdzniecībai.

Aplēses liecina, ka kopumā 2015. gadā PVN iekasēšanas trūkumu, tostarp krāpšanas, dēļ tika zaudēti aptuveni EUR 152 miljardi⁴. Saskaņā ar agrākām aplēsēm zaudējumi, kuru iemesls ir pārrobežu krāpšana, vien sasniedz EUR 50 miljardu apmēru⁵. Šāda krāpnieciska prakse traucē konkurenci vienotajā tirgū un neļauj tam darboties pareizi. Turklāt tai ir nopietnas sekas attiecībā uz dalībvalstu budžetiem un attiecībā uz Eiropas Savienības (ES) budžetu, jo daļa no ES pašu resursiem balstās uz PVN.

2016. gada 7. aprīļa PVN rīcības plānā⁶ Komisija uzsvēra nepieciešamību izveidot vienotu Eiropas PVN zonu, kas būtu gatava 21. gadsimta izaicinājumiem. Īstermiņā un vidējā termiņā

¹ PVN ieņēmumi 2015. gadā bija nedaudz vairāk nekā EUR 1 triljona apmērā. Šis skaitlis atbilst 7 % no ES IKP jeb 17,6 % no kopējiem valstu nodokļu ieņēmumiem (*Eurostat*).

² Padomes Pirmā direktīva 67/227/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu; Padomes Otrā Direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība.

³ Padomes Direktīva 91/680/EEK (1991. gada 16. decembris), kas papildina pievienotās vērtības nodokļu kopējo sistēmu un groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā atcelt fiskālās robežas (OV L 376, 31.12.1991., 1. lpp.).

⁴ *CASE & Institute for Advanced Studies, Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2017 Final Report, 2017.*

⁵ *Ernst and Young, Implementing the ‘destination principle’ to intra-EU B2B supplies of goods, 2015.*

⁶ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu” (COM(2016) 148).

tiktu pieņemts galveno pasākumu kopums, lai modernizētu ES PVN sistēmu un padarītu to vienkāršāku, izturīgāku pret krāpšanu un labvēlīgāku darījumdarbībai.

Komisija paziņoja par savu nodomu ierosināt galīgu PVN sistēmu Savienības iekšējai pārrobežu tirdzniecībai, kas pamatojas uz principu, ka nodokli uzliek galamērķa dalībvalstī, ar nolūku izveidot stipru vienotu Eiropas PVN zonu.

Kā daļu no īstermiņa pasākumiem Komisija paziņoja par savu nodomu uzlabot informācijas apmaiņu un analīzi, ko veic nodokļu administrācijas un ar citām tiesībaizsardzības struktūrām, lai stiprinātu *Eurofisc*⁷ un paredzētu jaunus instrumentus, piemēram, kopīgus auditus.

Mērķis bija sagatavot galīgās PVN sistēmas īstenošanu un, kamēr tā nav pilnīgi īstenota, mazināt pārrobežu krāpšanu.

ES kopīgā sistēma administratīvajai sadarbībai starp dalībvalstu nodokļu administrācijām darbojas jau daudzus gadus. Galvenokārt tā palīdz dalībvalstīm iekasēt PVN, kas maksājams par pārrobežu darījumiem, un cīnīties pret krāpšanu vienotajā tirgū. Tomēr Eiropas Revīzijas palāta ir norādījusi⁸, ka administratīvās sadarbības un krāpšanas PVN jomā apkarošanas instrumenti ES ir jāizmanto lietderīgāk un efektīvāk.

Padome 2016. gada maija secinājumos par krāpšanas PVN jomā apkarošanu⁹ atzina, ka administratīvās sadarbības uzlabošanai nodokļu iestāžu starpā ir būtiska nozīme. Tā ņēma vērā Komisijas nodomu 2017. gadā iesniegt tiesību akta priekšlikumu ar mērķi uzlabot galvenās informācijas apmaiņu, kopīgu izmantošanu un analīzi un paredzēt kopīgus auditus. Padome aicināja Komisiju ierosināt pasākumus juridisko šķēršļu un praktisko ierobežojumu, kas neļauj īstenot strauju virzību uz mērķi informācijas apmaiņas jomā, novēršanai ES un dalībvalstīs. Šim darbam vajadzētu veicināt sadarbību un aptvert pilnu klāstu ar nepieciešamajiem līdzekļiem, cita starpā arī *VIES*¹⁰, *Eurofisc* un atgriezeniskās saites nodrošināšanas procedūras, kā arī risināt grūtības, ar ko saskaras muitas dienesti un nodokļu iestādes. Padome turklāt uzsvēra to, ka automātiska informācijas apmaiņa ir viens no veidiem, kā cīnīties pret krāpšanu, un apstiprināja to, ka riska novērtēšanas un analīzes jomā ES joprojām ir nepieciešami uzlabojumi.

Eiropas Parlaments¹¹ 2016. gada novembrī atzinīgi novērtēja PVN rīcības plānu un atbalstīja tā pasākumus ar mērķi samazināt PVN iztrūkumu un vērsties pret krāpšanu PVN jomā.

Šī iniciatīva ir daļa no “taisnīgas nodokļu politikas vienotas ES pievienotās vērtības nodokļa zonas izveidei”, kas paredzēta Vienotākas, stiprākas un demokrātiskākas Savienības ceļvedī¹². Tās mērķis ir vērsties pret pārrobežu krāpšanu PVN jomā, īstenojot Padomes, Eiropas Parlamenta un Eiropas Revīzijas palātas ieteikumus, un drastiski un ātri uzlabot nodokļu administrāciju sadarbību savā starpā un ar citām tiesībaizsardzības iestādēm.

Šie pasākumi sagatavotu pamatu galīgā PVN režīma pilnīgai īstenošanai. Komisija 2017. gada 4. oktobrī nāca klajā ar virkni tiesību aktu priekšlikumu par galīgās PVN sistēmas pirmā

⁷ *Eurofisc* ir valstu nodokļu ierēdņu sadarbības tīkls, kas paredzēts ātrai un daudzpusējai apmaiņai ar konkrētu informāciju par krāpšanu PVN jomā.

⁸ *Special report no 24/2015: Tackling intra-Community VAT fraud: More action needed*, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_EN.pdf.

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹⁰ PVN informācijas apmaiņas sistēma (*VIES*) ļauj dalībvalstīm apmainīties ar informāciju par pārrobežu preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu un par PVN vajadzībām identificētiem nodokļa maksātājiem.

¹¹ Eiropas Parlamenta 2016. gada 24. novembra rezolūcija par virzību uz galīgu PVN sistēmu un cīņu ar krāpšanu PVN jomā (2016/2033(INI)).

¹² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_en.pdf.

posma īstenošanu, proti, PVN režīmu preču piegādēm Savienībā uzņēmumu starpā (B2B)¹³. Nākamais priekšlikumu kopums tiks nodots atklātībai nākamajā gadā.

ES joprojām visvairāk izplatīti un visnozīmīgākie ir šādi trīs pārrobežu krāpšanas veidi: “karuseļveida krāpšana” (vai “pazudušā tirgotāja” krāpnieciska darbība Kopienā); krāpšana ar lietotiem automobiļiem; un krāpšana saistībā ar muitas procedūrām 42 un 63.

Karuseļveida krāpšanā krāpnieks iegādājas preces no citas dalībvalsts bez PVN, savukārt, šīs preces pārdodot, aprēķina PVN; tas nemaksā PVN nodokļu iestādēm (savukārt pircējs var atskaitīt PVN). Eiropas Revīzijas palāta un Eiropols ir aplēsuši, ka karuseļveida krāpšanas dēļ gadā rodas PVN ieņēmumu zaudējumi EUR 40 līdz 60 miljardu apmērā un ka 2 % organizētās noziedzības grupu varētu būt atbildīgi par 80 % krāpšanas apjoma.

Automobiļiem piemēro divējādu PVN režīmu (“peļņas daļas režīms” un parastā kārtība), tādēļ automobiļus bieži izmanto krāpšanā PVN jomā. Visvieglāk paveicamais krāpšanas veids ir mazlietotu vai jaunu transportlīdzekļu (kuriem ar nodokli ir aplikama visa summa) pārdošana, tos uzdodot par lietotām precēm (kurām ar nodokli ir aplikama tikai peļņas daļa).

Visbeidzot, shēma preču importēšanai bez PVN (muitas procedūras 42 un 63), kas ir ieviesta, lai vienkāršotu tirdzniecību, ja preces nekavējoties piegādā uzņēmumam citā dalībvalstī, bieži tiek izmantota ļaunprātīgi, un preces tiek novirzītas nelikumīgā tirgū, nesamaksājot PVN. Šis krāpšanas veids dažkārt notiek gadījumos, kad krāpnieciskā veidā precēm tiek noteikta pārāk zema vērtība, lai izvairītos no muitas nodokļu nomaksas. 2015. gadā notika 8,5 miljoni importa darījumu ar atbrīvojumu no PVN, kuru kopējā vērtība bija EUR 74 miljardi.

Ar šo iniciatīvu paredzēts Padomes Regulā (ES) Nr. 904/2010¹⁴, kas ir galvenais juridiskais pamats administratīvai sadarbībai un cīņai pret krāpšanu PVN jomā, pievienot pasākumus, kuri īpaši paredzēti cīņai pret šādām krāpniecības shēmām.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Regulā (ES) Nr. 904/2010 ir izklāstīti nosacījumi attiecībā uz dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbību savā starpā un ar Komisiju, lai nodrošinātu atbilstību PVN noteikumiem vienotajā tirgū. PVN rīcības plāna mērķis ir veicināt administratīvās sadarbības instrumentus PVN jomā, jo īpaši *Eurofisc*, kas ir līdzeklis uzticības starp nodokļu iestādēm stiprināšanai pirms galīgā PVN režīma ieviešanas. Līdz tam šādi pasākumi palīdzēs arī mazināt pārrobežu krāpšanu.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Cīņa pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu, lai palīdzētu nodrošināt valstu un ES ieņēmumus un izvairītos no konkurences kroplošanas, pēdējo gadu laikā ir bijusi Komisijas prioritāte. Komisijas politiskajās vadlīnijās¹⁵ ir izteikts aicinājums pielikt lielākas pūles cīņā pret nodokļu nemaksāšanu un krāpšanu nodokļu jomā, izmantojot tādas līdzekļus kā uzlabota administratīvā sadarbība starp nodokļu iestādēm. Šīs prioritātes ir tiešā veidā atspoguļotas PVN rīcības plānā.

Šī iniciatīva iet roku rokā ar citām iniciatīvām PVN jomā, un tai ir būtiska nozīme visvērīgākā priekšlikuma – par galīgo PVN režīmu – sekmīgā īstenošanā. Turklāt

¹³ COM(2017) 567, 568 un 569, 4.10.2017.

¹⁴ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (pārstrādāta redakcija).

¹⁵ Politiskās vadlīnijas nākamajai Eiropas Komisijai: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en_0.pdf.

karuseļveida krāpšana ir viena no desmit darbības jomām, ko Eiropols un Padome ir noteikusi kā desmit Eiropas Savienības prioritātes laikposmā no 2018. līdz 2021. gadam¹⁶. Līdzīga pieeja ir izmantota laikposmā no 2014. līdz 2017. gadam. Jāņem vērā arī:

- Direktīvas (ES) 2017/1371 stāšanās spēkā attiecībā uz ES mēroga krāpšanu PVN jomā¹⁷; un
- 2017. gada 12. oktobrī divdesmit dalībvalstu pieņemtā Padomes Regula (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO)¹⁸ izveidei¹⁹. Šīs neatkarīgās un decentralizētās ES iestādes uzdevums būs veikt izmeklēšanu un kriminālvajāšanu saistībā ar tādiem noziegumiem, kas vērsti pret ES budžetu, piemēram, krāpšana, korupcija vai pārobežu krāpšana PVN jomā, kuras apmērs pārsniedz EUR 10 miljonus.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šīs iniciatīvas juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 113. pants. Tajā noteikts, ka Padome pieņem noteikumus par dalībvalstu normu saskaņošanu attiecībā uz netiešajiem nodokļiem tiktāl, ciktāl tāda saskaņošana ir vajadzīga, lai nodrošinātu iekšējā tirgus izveidi un darbību un novērstu konkurences izkropļojumus.

• Subsidiaritāte

Par PVN pārvaldību, iekasēšanu un kontroli galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis. Tomēr krāpšana PVN jomā bieži ir saistīta ar pārobežu darījumiem vienotajā tirgū vai tajā ir iesaistīti tirgotāji, kuri veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, nevis tajā, kur nodoklis ir jāmaksā. Tādējādi rodas nelabvēlīga ietekme uz vienotā tirgus darbību un ES budžetam tiek radīti būtiski zaudējumi.

Saskaņā ar LESD 113. pantu Padome pieņem noteikumus ar mērķi saskaņot tiesību aktus tiešo nodokļu jomā, lai nodrošinātu iekšējā tirgus izveidi un darbību un novērstu konkurences izkropļojumus. Rezultātā ir tapuši ES sadarbības instrumenti, kas paredzēti galvenokārt tam, lai organizētu informācijas apmaiņu starp nodokļu administrācijām, kā arī lai atbalstītu kopīgus audita pasākumus un *Eurofisc* tīkla izveidi.

¹⁶ Padomes 2017. gada 18. maija secinājumi par ES prioritāšu noteikšanu cīņai pret organizētu un smagu starptautisku noziedzību laikposmā no 2018. līdz 2021. gadam (<http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/jha/2017/05/18/>). Padomes secinājumos ir noteikta arī šāda prioritāte: “6. Samazināt to ONG un speciālistu spējas, kas saistīti ar krāpniecību akcīzes nodokļa jomā un ar “pazudušā tirgotāja” krāpniecisku darbību Kopienā (MTIC). Šo prioritāti īsteno ar diviem operatīvās rīcības plāniem: krāpšana akcīzes nodokļu jomā un “pazudušā tirgotāja” krāpnieciska darbība Kopienā. Pilnībā būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta saistībā ar iepriekšējā politikas cikla prioritāti attiecībā uz krāpšanu akcīzes nodokļu jomā un “pazudušā tirgotāja” krāpniecisku darbību Kopienā.”

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības.

¹⁸ Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei.

¹⁹ Dalībvalstis, kuras piedalās ciešākā sadarbībā, ir šādas: Austrija, Beļģija, Bulgārija, Čehija, Francija, Grieķija, Horvātija, Igaunija, Itālija, Kipra, Latvija, Lietuva, Luksemburga, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Spānija, Somija un Vācija. Pašlaik Ungārija, Malta, Nīderlande, Polija un Zviedrija ir lēmušas nepiedalīties šajā iniciatīvā, savukārt Dānija, Īrija un Apvienotā Karaliste nepiedalās, pamatojoties attiecīgi uz Protokolliem Nr. 21 un Nr. 22.

PVN rīcības plānā izteikts aicinājums nodrošināt efektīvākus instrumentus, jo īpaši piešķirt lielākas pilnvaras *Eurofisc*, kā arī meklēt jaunus līdzdarbības un sadarbības veidus, kam ir stabils juridiskais pamats. To nevar panākt ar rīcību vienīgi dalībvalsts līmenī vai ar nelegislatīviem instrumentiem. Rīcība ES līmenī sniegtu lielākas priekšrocības nekā rīcība atsevišķu dalībvalstu līmenī.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums lielā mērā ir balstīts uz pastāvošo tiesisko regulējumu un to papildina tikai gadījumos, kad nepieciešami uzlabojumi. Visi ierosinātie pasākumi atbilst dalībvalstu vajadzībām, un, lai gan tiks uzlabota situācija krāpšanas PVN jomā, netiks radītas papildu izmaksas uzņēmumiem un administrācijām, izņemot tos pasākumus, kuriem nepieciešama IT izstrāde. Pat šajos gadījumos saistītās izstrādes izmaksas būtu ierobežotas.

Tādēļ jaunie noteikumi nepārsniegs to, kas obligāti nepieciešams, lai administratīvās sadarbības instrumenti kļūtu iedarbīgāki cīņā pret pārrobežu krāpšanu PVN jomā.

- **Instrumenta izvēle**

Spēkā esošās Regulas (ES) Nr. 904/2010 grozīšanai ir nepieciešama Padomes Regula.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Sagatavojot šo priekšlikumu, tika veikts izvērtējums par Regulā (ES) Nr. 904/2010 izveidotā ES tiesiskā regulējuma administratīvajai sadarbībai un cīņai pret krāpšanu PVN jomā izmantošanu²⁰.

Kopumā dalībvalstīs ir labvēlīga attieksme pret tiesisko regulējumu un praktisko kārtību, kas īstenota ar Regulu (ES) Nr. 904/2010. Lielākā daļa uzskata, ka tas ir palīdzējis uzlabot administratīvo sadarbību valstu starpā. Informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma, automātiska piekļuve informācijai, *Eurofisc* un daudzpusējā kontrole tiek uzskatīta par regulas iedarbīgākajiem instrumentiem.

Tomēr dalībvalstis joprojām saskata trūkumus, it īpaši saistībā ar *Eurofisc*, kas vēl nav pilnīgs. Skaidri redzams, ka nepieciešams izstrādāt jaunus instrumentus un jaunus sadarbības veidus. Jo īpaši dalībvalstis atbalsta tādus risinājumus kā Darījumu tīkla analīzes programmatūra PVN datu kopīgai apstrādei un apmaiņai *Eurofisc* ietvaros²¹. Uzlabojumi ir nepieciešami arī attiecībā uz automātisku informācijas apmaiņu un piekļuvi jaunām datukopām. Šajā sakarā dalībvalstis ir jo īpaši ieinteresētas piekļūt muitas datiem un informācijai par transportlīdzekļu reģistrāciju.

Informācijas apmaiņa ar ES tiesībsardzības iestādēm dalībvalstīm ir sensitīvs jautājums. Dalībvalstīm labāki risinājumi sadarbības uzlabošanai starp iestādēm, kas ir iesaistītas cīņā pret krāpšanu PVN jomā, šķiet piedalīties *Eurofisc* darbības jomas sanāksmēs vai spontānā izlūkdatu apmaiņā starp *Eurofisc*, Eiropolu un *OLAF*, nevis piešķirt Eiropolam un *OLAF* automātisku piekļuvi *VIES* vai *Eurofisc* datiem.

²⁰ Komisijas dienestu darba dokuments – Ietekmes novērtējums, kas pievienots šim priekšlikumam.

²¹ *Eurofisc* ierēdņi izmantos darījumu tīkla analīzi, lai kopīgi apstrādātu PVN datus. Darījumu tīkla analīze spēs konstatēt un atainot aizdomīgus tīklus agrīnā stadijā.

Administratīvās sadarbības uzlabošana PVN jomā būtu pilnībā saskaņā ar citām ES politikas jomām, kas pašlaik tiek veidotas. Tas jo īpaši attiecas uz Direktīvu (ES) 2017/1371 un Regulu (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei. Tas liecina, ka vairākām kopīgām ES līmeņa iniciatīvām ir līdzīgi mērķi: uzlabot sadarbību starp tiesībsardzības un tiesu iestādēm un atrast jaunas metodes cīņai pret vislielākajiem nodokļu ieņēmumu apdraudējumiem.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Sagatavojot šo priekšlikumu un novērtējot spēkā esošo režīmu, Komisija uzklausa dalībvalstu nodokļu iestāžu un sabiedrības viedokli, jo īpaši par iespējamiem veidiem, kā uzlabot administratīvo sadarbību, lai vērstos pret pārobežu krāpšanu.

Lielākā daļa dalībvalstu atbalstītu kopīgu datu apstrādi *Eurofisc* ietvaros (darījumu tīklu analīze) un jaunu pasākumu ieviešanu cīņai pret krāpšanu saistībā ar muitas procedūrām 42 un 63. Arī piekļuves piešķiršana automobiļu reģistrācijas datiem guva atbalstu no lielākās daļas dalībvalstu.

Citas ieinteresētās personas, piemēram, uzņēmumi un iedzīvotāji saskata ES nozīmi administratīvās sadarbības starp dalībvalstīm atbalstīšanā un nodrošināšanā. Dažas no tām uzskata, ka spēkā esošie instrumenti nav piemēroti jauniem darījumdarbības modeļiem un cīņai pret pārobežu vai organizētās noziedzības krāpšanu. Būtu jāparedz jauna automatiska informācijas apmaiņa un ciešāka sadarbības starp nodokļu un tiesībsardzības iestādēm. Tās atbalsta lielākas ietekmes piešķiršanu *Eurofisc*. Tās pauda kopumā labvēlīgu attieksmi pret kopīgajiem auditiem.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Šā priekšlikuma sagatavošanai nebija nepieciešams iesaistīt ārējus ekspertus papildus apspriedēm ar visām ieinteresētajām personām un it īpaši dalībvalstu nodokļu iestādēm.

- **Ietekmes novērtējums**

Sagatavojot šo priekšlikumu, ietekmes novērtējumā tika izskatīti pieci risinājumi ar pakārtotiem risinājumiem:

- *Eurofisc* datu kopīga apstrāde un analīze;
- koordinētām pārbaudēm dalībvalstu starpā paredzētā darbības regulējuma uzlabošana;
- informācijas un izlūkdatu apmaiņas izveidošana starp dalībvalstu nodokļu administrācijām *Eurofisc* ietvaros un tiesībsardzības iestādēm ES līmenī;
- vērtēšanās pret krāpšanu saistībā ar divējādo PVN režīmu, kas piemērojams automobiļiem, uzlabojot automobiļu reģistrācijas datu pieejamību;
- informācijas par muitas procedūrām 42 un 63 kopīga izmantošana muitas dienestu un nodokļu iestāžu starpā.

Rūpīga analīze liecināja, ka visu nepieciešamo jautājumu pienācīgai risināšanai būtu jā saglabā vairāki risinājumi.

Attiecīgo datu trūkuma dēļ nebija iespējams precīzi novērtēt un izteikt skaitliski priekšrocības, ko dod galvenie atbalstītie risinājumi. Tomēr kopsavilkums par ietekmi uz vairākām ieinteresētajām personām ir šāds.

- Dalībvalstis: galvenie risinājumi, uz ko attiecas šī iniciatīva, varētu palīdzēt cīņā pret pārobežu krāpšanu PVN jomā padarīt ātrāku un efektīvāku un tādējādi palielinātu PVN ieņēmumus. Datu kopīga apstrāde *Eurofisc* ietvaros neradītu nekādas papildu

izmaksas, jo tās jau ir paredzētas *Fiscalis* programmā²². Jauna informācijas apmaiņa starp nodokļu iestādēm un muitas dienestiem un automātiska piekļuve automobiļu reģistrācijas datiem radītu īstenošanas un darbības izmaksas, tomēr tās būtu ierobežotas, jo varētu izmantot pastāvošās sistēmas.

- Uzņēmumi, tostarp MVU un mikrouzņēmumi: iedarbīgāka vēršanās pret krāpniekiem varētu samazināt atbilstības nodrošināšanas izmaksas un administratīvo slogu uzņēmumiem, kas ir iesaistīti Savienības iekšējā tirdzniecībā, jo ar paredzētajiem risinājumiem tiktu labāk izmantota un analizēta pieejamā informācija un tādējādi samazinātos nepieciešamo administratīvo procedūru skaits, kā arī atbilstīgo tirgotāju ziņošanas pienākumi. Uzņēmumi gūtu labumu no vienlīdzīgiem konkurences nosacījumiem un labākas vienotā tirgus darbības.

Ietekmes novērtējums, kas pievienots šim priekšlikumam, 2017. gada 13. septembrī tika apspriests Regulējuma kontroles padomē. Padome deva labvēlīgu atzinumu ar dažiem ieteikumiem, it īpaši to, ka nepieciešams labāk raksturot šīs iniciatīvas mijiedarbību ar citiem PVN rīcības plāna elementiem un precizēt konkrēto risinājumu izstrādes pamatojumu. Šie ieteikumi ir ņemti vērā. Padomes atzinums un ieteikumi ir minēti Dienestu darba dokumentā par ietekmes novērtējumu.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šī iniciatīva neietilpst Normatīvās atbilstības un izpildes programmas tvērumā.

- **Pamattiesības**

Paredzams, ka šis priekšlikums izraisītu jaunu esošās PVN informācijas apmaiņu un kopīgu apstrādi, kura varētu ietvert personas datus. Tomēr datu vākšana tiktu ierobežota un attiecināta tikai uz uzņēmējiem, kas, domājams, ir iesaistīti krāpnieciskos darījumos. Dati tiktu glabāti tikai tik ilgu laiku, cik valstu nodokļu iestādēm, kuru pārziņā ir PVN saistību izpildei, ir nepieciešams analīzes un izmeklēšanas veikšanai. Tie tiktu izmantoti vienīgi, lai agrīnā posmā identificētu potenciālus krāpniekus un darītu galu krāpnieciskiem tīkliem, kuru mērķis ir ļaunprātīgi izmantot PVN sistēmu, īstenojot krāpšanu PVN jomā. Tiem piekļūt un tos izmantot varētu vienīgi pilnvarots personāls.

Neraugoties uz minēto, ja šos pasākumus iekļautu Regulas (ES) Nr. 904/2010 55. panta 5. punktā, kurā minēta Vispārīgā datu aizsardzības regula²³, tie obligātā kārtā būtu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. panta darbības jomā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nav nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības budžetu.

5. CITIELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzība, izvērtējums un ziņošanas kārtība**

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 59. pantu Regulas piemērošana tiek pārskatīta ik pēc pieciem gadiem. Turklāt saskaņā ar 49. pantu, lai izvērtētu, cik labi administratīvā sadarbība

²² Regula (ES) 1286/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido rīcības programmu nodokļu sistēmu darbības uzlabošanai Eiropas Savienībā laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ("Fiscalis 2020").

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK.

ietekmē cīņu pret nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai jebkāda pieejamā informācija saistībā ar regulas piemērošanu un citā starpā arī gada statistika par sadarbības instrumentu izmantošanu. Ietekmes novērtējumā, kas pievienots šim priekšlikumam, uzskaitīti rezultātu uzraudzības un izvērtēšanas rādītāji (skat. 8.1. nodaļu).

• **Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

Priekšlikuma galvenie mērķi ir šādi:

- visu attiecīgo datu kopīga apstrāde un analīze *Eurofisc* ietvaros;
- koordinētām pārbaudēm dalībvalstu starpā paredzētā darbības regulējuma uzlabošana;
- datu apmaiņas izveidošana starp dalībvalstu nodokļu administrācijām un tiesībsargāšanas iestādēm ES līmenī;
- vēršanās pret krāpšanu saistībā ar divējādo PVN režīmu, kas piemērojams automobiļiem, uzlabojot automobiļu reģistrācijas datu pieejamību;
- krāpšanas, kas saistīta ar muitas procedūrām 42 un 63, apkarošana.

2017. gada 4. oktobrī Komisija ierosināja grozīt Regulu (ES) Nr. 904/2010 un jo īpaši tās 17. un 31. pantu²⁴, lai tos no 2019. gada 1. janvāra piemērotu sertificētiem nodokļa maksātājiem. Šis likumdošanas priekšlikums tādējādi ir grozīts priekšlikums, kurā ietverti minētie noteikumi.

Pasākumi, kas piemērojami no šīs regulas spēkā stāšanās dienas

Informācijas apmaiņa bez iepriekšēja pieprasījuma

Regulas 13. panta grozījumi ļautu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju, izmantojot citu līdzekļus, nevis standarta veidlapas, gadījumos, kad tās to uzskata par nepieciešamu.

Kopīgs audits

Lai cīnītos pret krāpšanu PVN jomā, bieži ir nepieciešams veikt administratīvo procedūru, it īpaši tādos gadījumos, kad nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā ir jāmaksā nodoklis. VII nodaļā ir paredzēta ierēdņu atrašanās administratīvajos birojos un nodokļa maksātāja objektos citās valstīs notiekošu administratīvo procedūru laikā. Lai uzlabotu nodokļu administrāciju spējas pārbaudīt pārrobežu preču piegādes un pakalpojumu sniegšanu, regulā tiktu iekļauts jauns sadarbības instruments. Kopīgi auditi ļautu ierēdņiem no divām vai vairākām nodokļu administrācijām pēc izvēles veidot kopīgu audita grupu un aktīvi piedalīties administratīvajā procedūrā. Minētā grupa pārbaudītu viena vai vairāku saistītu nodokļa maksātāju (juridisku personu vai fizisku personu) veiktos pārrobežu darījumus, tai skaitā tādos pārrobežu darījumus, kuros piedalās saistīti uzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās valstīs.

Turklāt, lai izvairītos no tā, ka PVN pienācīgu piedziņu kavē nodokļa maksātāja iespējas izvēlēties Savienībā valsti, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un lai nodokļu iestādes un uzņēmumi izvairītos no dubulta darba un administratīvā sloga, tad gadījumā, ja vismaz divas dalībvalstis uzskata, ka administratīvā procedūra ir nepieciešama par summām, ko deklarējis nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību tās teritorijā, bet ir tur apliekams ar nodokli, administratīvā procedūra būtu jāsaņem tai dalībvalstij, kurā nodokļa maksātājs veic

²⁴ COM(2017) 567, 4.10.2017.

uzņēmējdarbību, un pieprasījuma iesniedzējām dalībvalstīm būtu minētajai valstij jāpalīdz, aktīvi piedaloties auditā. Šim pasākumam būtu īpaša nozīme krāpšanas apkarošanā e-komercijā.

Eurofisc

Regulas X nodaļā ir izveidots *Eurofisc* ātrai mērķtiecīgas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm, lai vērstos pret liela mēroga vai jaunām krāpnieciskām shēmām PVN jomā. Lai paātrinātu kopīgo datu apstrādi un analīzi *Eurofisc* ietvaros, Komisija pašlaik izstrādā darījumu tīkla analīzes programmatūru, ko dalībvalstis varēs izmantot brīvprātīgi no 2018. gada.

Lai maksimāli izmantotu darījumu tīkla analīzes potenciālu krāpniecisku tīklu identificēšanā visā ES, Regulā (ES) Nr. 904/2010 tiks precizēts noteikums par datu kopīgu apstrādi un analīzi *Eurofisc* ietvaros. Iesaistīšanās šādā apstrādē un analīzē joprojām būs brīvprātīga. Tomēr visām dalībvalstīm būtu caur darījumu tīkla analīzes vietni jānodrošina *Eurofisc* ierēdņiem piekļuve saviem *VIES* datiem par Savienības iekšējiem darījumiem; šādā veidā programmatūra var identificēt visus iespējamus krāpnieciskos tīklus, tostarp tādus, kuros iesaistīti tirgotāji, kuri veic uzņēmējdarbību neiesaistītās dalībvalstīs.

Grozījumi turklāt precizē noteikumus par to, kā darbojas *Eurofisc* un kā ir organizēta tā darbība. Tie dod iespēju *Eurofisc* koordinēt kopīgās administratīvās procedūras, kuras sāktas, pamatojoties uz tā veikto riska analīzi. *Eurofisc* ierēdņi bieži pirmie tiek brīdināti par krāpnieciskiem tīkliem, un tiem ir liela pieredze ar smagu krāpšanu PVN jomā. Tādēļ tie būtu vislabāk piemēroti, lai veiktu attiecīgās administratīvās procedūras koordinēšanu.

Tādējādi būtu iespējams ātrāk un efektīvāk reaģēt uz darījumu tīklu analīzes rezultātiem un šādās procedūrās iegūto informāciju varētu nekavējoties apstrādāt darījumu tīklu analīzē. Praksē šādu koordinēšanu veiktu viens vai vairāki *Eurofisc* ierēdņi no dalībvalstīm, kuras iesaistītas procedūrās, *Eurofisc* darbības jomā ar attiecīgo pieredzi. Labāk koordinējot pārbaudes dalībvalstu starpā, vajadzētu uzlaboties to spējai ātri reaģēt uz vienmēr mainīgajām krāpnieciskajām darbībām.

Priekšlikums turklāt rada iespēju *Eurofisc* ierēdņiem pārsūtīt Eiropalam un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) informāciju par tendencēm, riskiem un smagiem gadījumiem krāpšanā PVN jomā, kā arī izpaust šādus gadījumus Eiropas Prokuratūrai. Tas jo īpaši attiecas uz vislielāko kaitējumu nodarošiem PVN jomas krāpšanas veidiem — uz karuseļveida krāpšanu un uz muitas procedūras 42 ļaunprātīgu izmantošanu, kur bieži vien iesaistītas noziedzīgas organizācijas. Šīs organizācijas ļaunprātīgi izmanto savus starptautiskos tīklus, lai radītu pilnveidotas karuseļveida krāpšanas shēmas ar mērķi izspiest naudu no valstu budžetiem. Tās slēpjas aiz aizseggpersonām, kā rezultātā zūd administratīvo pasākumu ietekme.

Sadarbība ar tiesībsardzības iestādēm ES līmenī ļautu *Eurofisc* informāciju salīdzināt ar sodāmības reģistriem, datubāzēm, un citu informāciju, kas ir *OLAF* un Eiropola rīcībā, un palīdzētu identificēt faktiskos krāpšanas veicējus un to tīklus. *OLAF* jo īpaši iegūst nozīmīgu informāciju saistībā ar tā veikto izmeklēšanu par krāpšanu muitas jomā, kas ir neatraujami saistīta ar krāpšanu PVN jomā, piemēram, saistībā ar muitas procedūru 42. Turklāt *OLAF* var arī atvieglot un koordinēt krāpšanas PVN jomā izmeklēšanu, izmantojot starpdisciplināru pieeju.

Dalībvalstis ir jau izveidojušas šādu sadarbību valsts līmenī un cīnās pret karuseļveida krāpšanu iesaista Eiropolu. Tomēr bieži šādi sadarbības pasākumi ir sarežģīti un rada risku, ka līdz brīdim, kamēr informācija sasniedz īstās iestādes, jau ir zudusi tās vērtība. Tieša saziņa starp *Eurofisc*, Eiropolu un *OLAF*, kā arī Eiropas Prokuratūru par vissmagākajiem gadījumiem

krāpšanas PVN jomā saīsinātu šo datu latentumu, un tiktu maksimāli izmantota to vērtība cīņā pret noziedzīgām organizācijām.

Šis priekšlikums mazinātu dažus ierobežojumus attiecībā uz *Eurofisc* ierēdņu tiesībām iepazīties ar *VIES* datiem par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu Savienības iekšienē gadījumos, ja preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs vai klients ir reģistrēts citā dalībvalstī (21. panta 2. punkts). Pašlaik dati ir pieejami vienīgi tiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kuriem ir nodrošināta lietotāja identifikācija elektroniskajām sistēmām, kas ļauj piekļūt šai informācijai. Turklāt piekļuvei ir jābūt saistītai ar izmeklēšanu par aizdomās turēto krāpšanu un jānotiek vienīgi parastajā darba laikā. Šis priekšlikums paredz atcelt šo nosacījumu, jo smagas krāpšanas PVN jomā apkarošanā ir grūti pamatot piekļuves laikposma ierobežošanu. Turklāt ir ierosināts, ka praktiskā kārtībā saistībā ar pilnvaroto ierēdņu identifikāciju tiks noteikta īstenošanas aktā, lai novērstu dažu dalībvalstu paustās bažas.

Procedūras PVN atmaksai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksas dalībvalstī

XII nodaļa skar pieprasījumu par PVN atmaksu citās dalībvalstīs pārsūtīšanu un informācijas apmaiņu par šādiem pieprasījumiem. Tā tiktu grozīta, lai uzlabotu atbilsti ar PVN parādu iekasēšanu dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, un lai izvairītos no administratīvā sloga un izmaksām, kas saistītas ar piedziņas palīdzības pieprasījumu no dalībvalsts, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, lai konfiscētu PVN atmaksas summu atmaksas dalībvalstī.

Saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem par palīdzību piedziņā iestādes tajā dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, var atmaksas dalībvalstij nosūtīt piedziņas vai aizsardzības pasākumu pieprasījumu attiecībā uz konfiscējamām PVN atmaksas summām. Šim nolūkam pieprasījuma iesniedzējai iestādei ir jāsigatavo īpašs pieprasījums par palīdzību piedziņā; lai izpildītu šo pieprasījumu, PVN atmaksas un nodokļu piedziņas iestādēm pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī ir jāiesaistās īpašā koordinācijā; un attiecīgajam nodokļa maksātājam, kurš vēlas apstrīdēt piedziņas vai aizsardzības pasākumus, ko veikušas pieprasījuma saņēmējas iestādes, ir jāvēršas pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 2010/24/ES 14. panta 2. punktu un 17. pantu.

Attiecīgais nodokļa maksātājs var piekrist tiešai PVN atmaksas pārsūtīšanai uz valsti, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, lai dzēstu savas neizpildītās PVN saistības minētajā dalībvalstī vai lai šo atmaksas summu glabātu kā aizsardzības pasākumu apstrīdētā PVN parāda gadījumā minētajā dalībvalstī. Pēdējā gadījumā minētās aizturēšanas apstrīdēšanu var veikt kompetentajās tiesu iestādēs savā dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, visos tās procedūras posmos, kas skar apstrīdēto PVN parādu.

Ar šo priekšlikumu varētu izvairīties no nepieciešamības izmantot piedziņas palīdzības pieprasījumus, ja vien nodokļa parādnieks piekristu tiešai pārsūtīšanai. Tādējādi tiktu samazināts pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts administratīvais slogs, un pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij nerastos nekāds administratīvais slogs un izmaksas.

Izmantojot pārsūtīšanas un aizturēšanas procedūru, lai nodrošinātu apstrīdēto PVN saistību nomaksu dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, minētajai dalībvalstij it precīzi jāievēro parādnieka tiesības. Šajā ziņā priekšlikumā ir paredzēts, ka PVN atmaksas summas aizturēšana dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, notiek tiesas pārraudzībā. Tas ir paredzēts, lai palīdzētu nodokļa parādniekiem, kuri vēlas apstrīdēt pasākumu, jo tiem vairs nevajadzēs apstrīdēt aizsardzības pasākumus citā dalībvalstī.

Smagas krāpšanas PVN jomā, kur iesaistītas vismaz divas dalībvalstis, izpaušana OLAF un Eiropas Prokuratūrai

XIII nodaļa, kura skar attiecības ar Komisiju, tiktu grozīta, lai labāk aizsargātu Eiropas Savienības finanšu intereses. Dalībvalstīm, kuras piedalās Eiropas Prokuratūrā, būtu tai jāpaziņo informācija par vissmagākajiem nodarījumiem PVN jomā, kā minēts Direktīvas (ES) 2017/1371 2. panta 2. punktā. Tie būtu gadījumi, kad darbība notiek divās vai vairākās dalībvalstīs un kopējo zaudējumu apmērs ir vismaz EUR 10 miljoni.

Eiropas Prokuratūra būs neatkarīga un decentralizēta iestāde. Tā būs atbildīga par tādu pret ES budžetu vērstu noziegumu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu kā pārrobežu krāpšana PVN jomā, kuras apmērs ir virs EUR 10 miljoniem. Tā darbosies kā vienots birojs visām iesaistītajām dalībvalstīm un apkopos Eiropas un valstu tiesībaizsardzības iestāžu centienus vienotā, integrētā un efektīvā pieejā.

OLAF joprojām būs atbildīgs par administratīvām izmeklēšanām par krāpnieciskiem un ar krāpšanu nesaistītiem pārkāpumiem, kuri skar ES finanšu intereses. Tā pilnvaras un kompetence attiecībā uz krāpšanu PVN jomā ir plašāka nekā tie vissmagākie gadījumi, kas minēti Direktīvas (ES) 2017/1371 2. panta 2. punktā. Turklāt, tā kā ne visas dalībvalstis piedalīsies *EPPO*, *OLAF* turpinās savas administratīvās izmeklēšanas attiecībā uz neiesaistītajām dalībvalstīm tāpat, kā tas notiek pašlaik. Iesaistītajās dalībvalstīs tajās jomās, kas ir *EPPO* pārziņā, *EPPO* un *OLAF* izveidos un uzturēs ciešu sadarbību, kuras mērķis būs nodrošināt abu pilnvaru papildināmību un izvairīties no dublēšanās. Šajā kontekstā *OLAF* var sniegt atbalstu *EPPO* izmeklēšanās par gadījumiem, kas skar krāpšanu PVN jomā.

Turklāt *OLAF* var arī atvieglot un koordinēt krāpšanas PVN jomā izmeklēšanu, izmantojot starpdisciplināru pieeju, kā arī nodrošināt analīzes veikšanu un izlūkdatus. Šim nolūkam dalībvalstis var *OLAF* paziņot informāciju par pārkāpumiem PVN jomā, ja tās to uzskata par vajadzīgu tā pilnvaru īstenošanā.

Informācijas apmaiņu reglamentējošo nosacījumu atjaunināšana un Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošana

XV nodaļa, kurā izklāstīti nosacījumi informācijas apmaiņai, tiktu grozīta, lai atspoguļotu jauno juridisko pamatu personas datu aizsardzības jomā: Regulu (ES) Nr. 2016/679.

XVI nodaļa ar vispārīgiem un noslēguma nosacījumiem ir jāatjaunina, lai ņemtu vērā juridisko pamatu dalībvalstu pārbaudēm par to, kā Komisija izmanto savas īstenošanas pilnvaras: Regulu (ES) Nr. 182/2011.

Pasākumi, kas piemērojami no 2020. gada 1. janvāra

Datu par muitas procedūrām 42/63 un transportlīdzekļa reģistrācijas datu izmantošana kopīgi ar nodokļu iestādēm

V nodaļa skar informācijas par nodokļa maksātājiem un darījumiem uzglabāšanu un apmaiņu. Šīs nodaļas grozījumi ļautu veikt datu apmaiņu par muitas importu ar atbrīvojumu no PVN un par transportlīdzekļu reģistrāciju.

Pirmās jaunās datukopas apmaiņa notiks, lai vērstos pret PVN shēmas preču importēšanai bez PVN (muitas procedūras 42 un 63) ļaunprātīgu izmantošanu, gadījumos, kad ir paredzēts preces piegādāt uz citu dalībvalsti, bet tās tiek novirzītas uz nelikumīgo tirgu. Viens no šo procedūru trūkumiem ir tāds, ka krāpšanas risks pastāv bieži, bet visa procesa pārbaude var aizņemt ilgu laiku. Pirms šādu pārbaudžu veikšanas nodokļu iestādēm importa un galamērķa dalībvalstīs ir jāsagaida importētāja kopsavilkuma paziņojums, kurš bieži vien netiek saņemts.

Šajā priekšlikumā paredzēts, ka attiecīgo informāciju saistībā ar muitas procedūrām 42 un 63, kas tiek iesniegta elektroniski ar muitas deklarāciju (piemēram, PVN numuri, importēto preču vērtība, preču veids utt.), importa dalībvalsts izmantos kopīgi ar nodokļu iestādēm galamērķa dalībvalstī. Nodokļu iestādes abās valstīs tādējādi varēs salīdzināt šo informāciju ar

importētāja informāciju, kas sniegta kopsavilkuma paziņojumā un PVN deklarācijā, un ar informāciju saņēmēja PVN deklarācijā. Turklāt, ja galamērķa dalībvalsts konstatētu, ka importētājs izmanto klienta PVN numuru, lai arī derīgu, tā varētu nekavējoties informēt importa dalībvalsti, lai tā importētāju pārbaudītu. Turklāt, pārbaudot muitas informāciju PVN kopsavilkuma ziņojumos, muitas dienesti varētu konstatēt gadījumus, kad importēšanas brīdī precei tiek noteikta pārāk zema vērtība, lai izvairītos no muitas nodokļiem. *Eurofisc* ierēdņiem varētu piešķirt plašāku piekļuvi datiem, kā tas ir attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu Savienības iekšienē.

Grozījumi 21. pantā turklāt arī precizētu, ka muitas dienestiem, kuru pārziņā ir pārbaudīt nosacījumus atbrīvojuma no PVN piešķiršanai muitas procedūrās 42 un 63, būtu jāpiešķir automātiska piekļuve PVN informācijas apmaiņas sistēmai (*VIIES*), lai tie varētu pārbaudīt PVN identifikācijas numuru derīgumu. Tas ir viens no nosacījumiem atbrīvojuma no PVN piešķiršanai importa brīdī, un automātiskai pārbaudei pie robežas būtu ievērojama preventīva ietekme šāda krāpšanas veida gadījumā.

Otru jauno datukopu, kuras apmaiņa ir paredzēta, izmantos *Eurofisc* ierēdņi, lai vērstos pret pārrobežu krāpšanu saistībā ar lietotu automobiļu pārdošanu. It īpaši tas ļautu tiem ātri identificēt, kas un kur ir veicis krāpnieciskas darbības. Praksē šī piekļuve tiktu nodrošināta caur *EUCARIS* platformu²⁵, kurā jau notiek automātiska informācijas apmaiņa par transportlīdzekļu reģistrāciju.

Pasākumi, kas piemērojami no 2021. gada 1. jūlija

Ja nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, piegādā preces vai sniedz pakalpojumus klientiem, kas veic uzņēmējdarbību citas dalībvalsts teritorijā, uz tiem arvien vairāk attiecas pienākumi otrā minētajā dalībvalstī. Tam par iemeslu bieži ir tehnoloģijas attīstība. Lai vienkāršotu šādu pārrobežu darījumu pareizu piemērošanu, 32. pantā paredzētais mehānisms, ar kura palīdzību informācija ir viegli pieejama nodokļa maksātājiem, būtu jāpaplašina, lai aptvertu citu informāciju, proti, par likmēm un pasākumiem, kas attiecas uz mazajiem uzņēmumiem.

²⁵ *EUCARIS* sāka darboties 1994. gadā ar mērķi valstu reģistrācijas iestādēm sadarboties cīņā pret starptautiskām transportlīdzekļu zādzībām un vadītāja apliecību tūrisma, apmainoties ar transportlīdzekļa reģistrācijas un vadītāja apliecības informāciju. Visas ES dalībvalstis tagad izmanto sistēmu, kas ir izstrādāta un tiek uzturēta *EUCARIS* sadarbības ietvaros.

Grozīts priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) ~~Savā rīcības plānā PVN jomā³ Komisija paziņoja savu nodomu nākt klajā ar priekšlikumu, kurā paredzēti principi attiecībā uz galīgo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu pārrobežu tirdzniecībai uzņēmumu starpā dalībvalstīs. Padome savos 2016. gada 8. novembra secinājumos⁴ aicināja Komisiju veikt dažus uzlabojumus Savienības PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem.~~
- (2) ~~Sertificēta nodokļa maksātāja statuss ir viens no būtiskajiem elementiem jaunajā galīgajā PVN sistēmā Savienības iekšējās tirdzniecības jomā, turklāt tas tiks izmantots saistībā ar dažiem vienkāršošanas pasākumiem pašreizējās PVN sistēmas ietvaros. Jēdzienam “sertificēts nodokļa maksātājs” būtu jāļauj pierādīt, ka konkrētu nodokļa maksātāju Savienībā var uzskatīt par uzticamu nodokļa maksātāju.~~
- (3) ~~Konkrētus Direktīvā 2006/112/EK⁵ paredzētos noteikumus par darījumiem, ko uzskata par tādiem, kas ietver krāpniecības risku, piemēro tikai gadījumos, kad ir iesaistīti sertificēti nodokļa maksātāji. Tādēļ ir būtiski, lai personas sertificēta nodokļa maksātāja statusu varētu pārbaudīt elektroniski nolūkā garantēt, ka var piemērot minētos noteikumus.~~
- (4) ~~Pirmajā posmā ceļā uz galīgo PVN sistēmu, kas ierosināta rīcības plānā PVN jomā, Savienības iekšējo preču piegāžu gadījumā būtu jāpiemēro apgrieztās maksāšanas~~

¹ OV C [...], [...], p. [...].

² OV C [...], [...], p. [...].

³ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu” (COM(2016)148 final, 7.4.2016.).

⁴ Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumi par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. gada 9. novembris).

⁵ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

procedūra, ja pircējs ir sertificēts nodokļa maksātājs. Tādēļ nodokļa maksātājam, kas veic Savienības iekšējās preču piegādes, ir būtiski zināt, vai viņa klientam ir piešķirts sertificēta nodokļa maksātāja statuss. Ņemot vērā, ka praktiskā ziņā ir līdzība ar pašreizējo atbrīvojumu Kopienas iekšējām preču piegādēm, un lai izvairītos no liekām izmaksām vai sloga, būtu jāizmanto pašreizējā PVN informācijas apmaiņas sistēma (VIES), kurā būtu jāintegrē informācija par sertificēta nodokļa maksātāja statusu.

- (5) Lai sniegtu informāciju par personu sertificēta nodokļa maksātāja statusu dalībvalstīs, dalībvalstīm būtu elektroniskā sistēmā jāreģistrē un jāglabā aktuāla informācija par personu sertificēta nodokļa maksātāja statusu. Tad dalībvalsts nodokļu iestādēm būtu jāpiešķir citu dalībvalstu nodokļu iestādēm automātiska piekļuve šai informācijai, un tām būtu jāspēj pēc Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010⁶ 31. panta 1. punktā minēto personu pieprasījuma elektroniski apstiprināt jebkuras personas sertificēta nodokļa maksātāja statusu, ja šis statuss ir būtisks minētajā pantā norādīto darījumu nolūkos.
- (6) Ņemot vērā, ka šajā regulā ietvertie noteikumi izriet no grozījumiem, kas ieviesti ar Padomes Direktīvu [...]/ES⁷, šī regula būtu jāpiemēro no dienas, kad tiek piemēroti minētie grozījumi.

(1) Pašreizējā nodokļu sistēma attiecībā uz tirdzniecību starp dalībvalstīm ir balstīta uz pārejas režīmu, kas tika ieviests 1993. gadā un kas ir novecojis un rada iespējas krāpšanai ārkārtīgi sarzģītās pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmas kontekstā. Komisija ir nākusi klajā ar priekšlikumu³, kurā ir izklāstīti galīgās PVN sistēmas principi attiecībā uz pārrobežu tirdzniecību uzņēmumu starpā, kura balstītos uz pārrobežu preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas aplikšanu ar nodokli galamērķa dalībvalstī. Ņemot vērā to, ka Savienības iekšējās tirdzniecības galīgās PVN sistēmas pilnīgai īstenošanai varētu būt nepieciešami vairāki gadi, ir vajadzīgi īstermiņa pasākumi, lai efektīvāk un savlaicīgāk cīnītos pret pārrobežu krāpšanu PVN jomā. Administratīvās sadarbības instrumentu, jo īpaši Eurofisc, uzlabošanai un vienkāršošanai arī ir liela nozīme cīņā pret krāpšanu PVN jomā kopumā un uzticības starp nodokļu iestādēm stiprināšanā pirms galīgās PVN sistēmas ieviešanas.

(2) Lai cīnītos pret krāpšanu PVN jomā, bieži ir nepieciešams veikt administratīvo procedūru, it īpaši tādos gadījumos, kad nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā ir jāmaksā nodoklis. Lai nodrošinātu PVN pienācīgu piedziņu un lai nodokļu iestādes un uzņēmumi izvairītos no dubulta darba un administratīvā sloga, tad gadījumā, ja vismaz divas dalībvalstis uzskata, ka par summām, ko deklarējis nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību tās teritorijā, bet ir tur aplikams ar nodokli, ir nepieciešama administratīvā procedūra, šī procedūra būtu jā sāk tai dalībvalstij, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, un pieprasījuma iesniedzējām dalībvalstīm būtu minētajai valstij jāpalīdz, aktīvi piedaloties auditā.

⁶ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

⁷ Padomes Direktīva [...]/ES [...], ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm (OV L [...]).

³ **2017. gada 4. oktobra COM(2017) 569 final.**

- (3) Informācijas pārsūtīšanai bez iepriekšēja pieprasījuma citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 904/2010⁴ būtu jābūt cik vien iespējams vienkāršai un efektīvai. Tādēļ ir nepieciešams atlaut kompetentajām iestādēm nepieciešamības gadījumā pārsūtīt informāciju, ne tikai izmantojot standarta veidlapas, bet arī izmantojot citus līdzekļus.
- (4) Sertificēta nodokļa maksātāja jēdziens ir viens no būtiskajiem elementiem priekšlikumā par galīgo PVN sistēmu, un tas tiks izmantots arī dažiem vienkāršošanas pasākumiem pašreizējā PVN sistēmā. Sertificēta nodokļa maksātāja jēdzienam vajadzētu radīt iespēju pierādīt to, ka konkrētu nodokļa maksātāju var uzskatīt par uzticamu nodokļa maksātāju Savienībā.
- (5) Konkrēti noteikumi Direktīvā 2006/112/EK⁵ attiecībā uz darījumiem, kas, domājams, varētu ietvert krāpniecības risku, būtu piemērojami tikai tad, ja ir iesaistīti sertificēti nodokļa maksātāji. Tādēļ, lai garantētu to, ka šos noteikumus var piemērot, ir būtiski panākt, ka sertificēta nodokļa maksātāja statusu var pārbaudīt elektroniski.
- (6) Pirmajā posmā ceļā uz galīgu PVN sistēmu, kas ierosināta Komisijas Paziņojumā par rīcības plānu PVN jomā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu”⁶, preču piegādei Savienības iekšienē būs piemērojama apgrieztās maksāšanas procedūra, ja pircējs ir sertificēts nodokļa maksātājs. Tādēļ nodokļa maksātājiem, kas piegādā preces Savienības iekšienē, ir būtiski zināt, vai viņu klientiem ir vai nav piešķirts sertificēta nodokļa maksātāja statuss. Nemot vērā praktisko līdzību ar pašlaik piemērojamo atbrīvojumu attiecībā uz preču piegādēm Kopienas iekšienē un lai izvairītos no nevajadzīgām izmaksām vai sloga, informācija par sertificēta nodokļa maksātāja statusu būtu jāsniedz PVN informācijas apmaiņas sistēmā (VIES).
- (7) Lai sniegtu informāciju par personu sertificēta nodokļa maksātāja statusu dalībvalstīs, dalībvalstīm būtu elektroniskā sistēmā jāreģistrē un jāglabā aktuālā informācija par statusu personām, kurām kompetentā iestāde minētajā dalībvalstī ir piešķirusi sertificēta nodokļa maksātāja statusu. Pēc tam dalībvalsts nodokļu iestādēm būtu jāpiešķir nodokļu iestādēm citās dalībvalstīs automātiska piekļuve šai informācijai. Turklāt tām būtu jāvar pēc konkrētu personu pieprasījuma, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. 904/2010, elektroniski apstiprināt jebkuras personas sertificēta nodokļa maksātāja statusu, ja minētais statuss ir būtisks minētajiem darījumiem.
- (8) Direktīvas 2006/112/EK 143. panta 2. punktā paredzētais atbrīvojums no PVN (“muitas procedūra 42”) bieži tiek izmantots launprātīgi, un preces tiek novirzītas nelikumīgā tirgū, nesamaksājot PVN. Tādēļ ir svarīgi, lai muitas ierēdņiem, kuri pārbauda, vai ir izpildītas prasības atbrīvojuma piešķiršanai, būtu pieejams PVN identifikācijas numuru reģistrs. Turklāt informācija, ko apkopojuši muitas dienesti procedūras ietvaros, arī būtu jādara pieejama kompetentajām iestādēm tajā dalībvalstī, kurā ir jānotiek secīgajai iegādei Kopienas iekšienē.

⁴ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

⁵ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28 novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁶ 2016. gada 7. aprīļa COM(2016) 148 final.

- (9) Lai vērstos pret krāpšanu, kas rodas divējādā PVN režīma dēļ, ko piemēro automobiļiem, Eurofisc koordinācijas ierēdņiem būtu jānodrošina piekļuve transportlīdzekļu reģistrācijas datiem automātiskā veidā. Tas ļautu tiem ātri identificēt, kas un kur ir veicis krāpnieciskas darbības. Šāda piekļuve būtu jānodrošina Eiropas Transportlīdzekļu un vadītāja apliecību informācijas sistēmas (EUCARIS) lietojumprogrammā, kuras izmantošana dalībvalstīm ir obligāta saskaņā ar Padomes Lēmumu 2008/615/TI⁷ un Padomes Lēmumu 2008/616/TI⁸ attiecībā uz transportlīdzekļu reģistrācijas datiem.
- (10) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus noteikumu īstenošanai par automātisku piekļuvi informācijai, kuru apkopojuši muitas dienesti, un transportlīdzekļu reģistrācijas datiem, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁹.
- (11) Lai faktiski un efektīvi nodrošinātu kontroli attiecībā uz PVN pārrobežu darījumos, Regulā (ES) Nr. 904/2010 ir paredzēta iespēja vienas dalībvalsts amatpersonām atrasties administratīvajos birojos citā dalībvalstī un tur piedalīties administratīvajās procedūrās. Lai uzlabotu nodokļu iestāžu spējas pārbaudīt pārrobežu preču piegādes un pakalpojumu sniegšanu, būtu jāparedz kopīgi auditi, kas ierēdņiem no divām vai vairākām dalībvalstīm ļauj veidot kopīgu audita grupu un aktīvi piedalīties kopīgā administratīvā procedūrā,
- (12) Ja nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, piegādā preces vai sniedz pakalpojumus klientiem, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, uz tiem arvien vairāk attiecas pienākumi otrā minētajā dalībvalstī. Tam par iemeslu bieži ir tehnoloģijas attīstība. Lai sekmētu PVN pareizu piemērošanu šādos pārrobežu darījumos, mehānisms, ar kura palīdzību informācija ir viegli pieejama nodokļa maksātājiem, būtu jāpaplašina, lai aptvertu citu informāciju, proti, par likmēm un pasākumiem attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem.
- (13) Lai cīnītos pret vissmagākajām pārrobežu krāpšanas shēmām, ir nepieciešams precizēt un pilnveidot Eurofisc pārvaldību, uzdevumus un darbību. Eurofisc koordinācijas ierēdņiem būtu jānodrošina ātra piekļuve visai nepieciešamajai informācijai, tās ātra apmaiņa, apstrāde un analīze, kā arī iespēja koordinēt jebkādas turpmākus pasākumus. Turklāt ir nepieciešams uzlabot sadarbību ar citām iestādēm, kas ir iesaistītas cīņā pret krāpšanu PVN jomā Savienības līmenī, it īpaši izmantojot konkrētas informācijas apmaiņu ar Eiropolu un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai. Tādēļ Eurofisc koordinācijas ierēdņiem būtu jānodrošina iespēja kopīgi izmantot informāciju un izlūkdatos, spontāni vai pēc pieprasījuma, ar Eiropolu un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai. Tādējādi Eurofisc koordinācijas ierēdņiem būtu iespējas saņemt Eiropola un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai rīcībā esošo informāciju un izlūkdatos, lai identificētu faktiskos krāpšanas veicejus PVN jomā .

⁷ Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

⁸ Padomes Lēmums 2008/616/TI (2008. gada 23. jūnijs) par Lēmuma 2008/615/TI īstenošanu (OV L 210, 6.8.2008., 12. lpp.).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (14) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus noteikumu par *Eurofisc* īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (15) Organizējot pieprasījumu par PVN atmaksu pārsūtīšanu atbilstoši Padomes Direktīvas 2008/9/EK¹⁰ 5. pantam, rodas iespēja samazināt administratīvo slogu kompetentajām iestādēm, lai piedzītu nesamaksātos PVN parādus dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība.
- (16) Lai Savienības finanšu intereses aizsargātu pret smagu pārrobežu krāpšanu PVN jomā, dalībvalstīm, kas ir iesaistītas Eiropas Prokuratūrā, būtu minētajai iestādei jāpazīno, tostarp ar *Eurofisc* koordinācijas ierēdņu starpniecību, informācija par vissmagākajiem pārkāpumiem PVN jomā, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1371 2. panta 2. punktā¹¹.
- (17) Turklāt dalībvalstīm vajadzības gadījumā būtu jāpazīno Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai informācija par nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu. Tas ļautu Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai izpildīt savas pilnvaras administratīvo izmeklēšanu veikšanā par krāpšanu, korupciju vai citām nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses, un sniegt palīdzību dalībvalstīm, lai koordinētu to darbības Savienības finansiālo interešu aizsardzībai pret krāpšanu.
- (18) Komisija var pieklūt informācijai, kas pazinota vai apkopota saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 904/2010, tikai tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs Komisijas uzturēto elektronisko sistēmu, ko dalībvalstis izmanto šīs regulas nolūkiem, apkopei, uzturēšanai un izstrādei.
- (19) Šīs regulas nolūkiem ir lietderīgi apsvērt dažu tādu tiesību un pienākumu ierobežošanu, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679¹², lai aizsargātu intereses, kuras noteiktas minētās regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā. Šādi ierobežojumi ir vajadzīgi un samērīgi, nemot vērā iespējamās ieņēmumu zaudējumus dalībvalstīs un informācijas pieejamības īpašo nozīmi krāpšanas apkarošanas efektivitātes nodrošināšanā.
- (20) Direktīvā 2006/112/EK tiks paredzēti noteikumi, kas būs piemērojami darījumiem vienīgi tad, ja būs iesaistīti sertificēti nodokļa maksātāji, un jauni noteikumi par likmēm un pasākumiem attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem. Tādēļ ir nepieciešams šīs regulas pasākumu piemērošanu attiecībā uz sertificēta nodokļa maksātāja statusu un attiecībā uz informāciju, kas jādara pieejama nodokļa maksātājiem par likmēm un īpašajiem noteikumiem par mazajiem uzņēmumiem, atlikt līdz minēto noteikumu piemērošanas sākumam. Tā kā noteikumu par automātisku piekļuvi informācijai, kuru apkopojuši muitas dienesti, un transportlīdzekļu reģistrācijas datiem īstenošanai būs nepieciešama

¹⁰ Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

jaunu tehnoloģiju izstrāde, ir nepieciešams atlikt to piemērošanu, lai lauku dalībvalstīm un Komisijai veikt šo izstrādi.

(21) Nemot vērā, ka šīs regulas mērķus – uzlabot sadarbības instrumentus starp dalībvalstīm un cīnīties pret pārrobežu krāpšanu PVN jomā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un ka tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Atbilstīgi proporcionalitātes principam, kā noteikts minētajā pantā, šī regula nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(22) ~~(7)~~ Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 904/2010,
IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 904/2010

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

(1) regulas 7. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu svītros;

(b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Pieprasījumā, kas minēts 1. punktā, var būt ieklaufs pamatots pieprasījums uzsākt īpašu administratīvo procedūru. Pieprasījuma saņēmēja iestāde uzsāk administratīvo procedūru sadarbībā ar pieprasījuma iesniedzēju iestādi. Var izmantot šīs regulas 28. līdz 30. pantā minētos līdzekļus un procedūras. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka nekāda administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei par attiecīgajiem iemesliem.

Neatkarīgi no pirmās daļas procedūras par tāda nodokļa maksātāja, kurš veic uzņēmējdarbību pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalstī, deklarētajām summām, par ko ir iekasējams nodoklis dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde, var atteikt tikai, pamatojoties uz jebkuru no šādiem iemesliem:

a) pamatojoties uz 54. panta 1. punktā minētajiem iemesliem, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde attiecībā uz šā punkta un 54. panta 1. punkta mijiedarbību izvērtējusi saskaņā ar Paraugprakses paziņojumu, ko pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru;

b) pamatojoties uz 54. panta 2., 3. un 4. punktā minētajiem iemesliem;

c) pamatojoties uz to, ka pieprasījuma saņēmēja iestāde par to pašu nodokļa maksātāju jau ir sniegusi pieprasījuma iesniedzējai iestādei informāciju, kas iegūta administratīvajā procedūrā, kura veikta mazāk nekā pirms diviem gadiem.

Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde atsakās veikt otrajā daļā minēto administratīvo procedūru, pamatojoties uz a) vai b) apakšpunktā izklāstītajiem iemesliem, tā tomēr paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei to attiecīgo piegāžu un pakalpojumu datumus un summas, ko

nodokļa maksātājs dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde, ir veicis pēdējo divu gadu laikā.

Ja vismaz divu dalībvalstu kompetentās iestādes uzskata, ka administratīva procedūra ir nepieciešama, pieprasījuma saņēmēja iestāde neatsakās uzsākt procedūru. Dalībvalstis nodrošina, ka minēto pieprasījuma iesniedzēju iestāžu un pieprasījuma saņēmējas iestādes starpā tiek noteikta darba kārtība, kas paredz, ka pieprasījuma iesniedzēju iestāžu pilnvarotie ierēdņi piedalās pieprasījuma saņēmējas iestādes teritorijā notiekošajā administratīvajā procedūrā, lai iegūtu otrajā daļā minēto informāciju. Šādu administratīvo procedūru kopīgi veic pieprasījuma saņēmējas iestādes un pieprasījuma iesniedzēju iestāžu ierēdņi. Pieprasījuma iesniedzēju iestāžu ierēdņi īsteno tādas pašas pārbaužu veikšanas pilnvaras kā pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem uzticētās pilnvaras. Pieprasījuma iesniedzēju iestāžu ierēdņiem vienīgi nolūkā veikt administratīvu procedūru ir pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kuri ir pieejami pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem.”;

(2) regulas 13. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Informāciju nosūta, izmantojot standarta veidlapas vai citus līdzekļus, ko attiecīgās kompetentās iestādes uzskata par piemērotiem. Komisija standarta veidlapas nosaka, pieņemot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

(4) regulas 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

1. Katra dalībvalsts elektroniskā sistēmā glabā šādu informāciju:

- a) informāciju, kas apkopota saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XI sadaļas 6. nodaļu;
- b) saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 213. pantu apkopotos datus attiecībā uz to personu identitāti, darbību, organizāciju un adresi, kurām tā piešķirusi PVN identifikācijas numuru, kā arī datumu, kurā šis numurs piešķirts;
- c) datus par PVN identifikācijas numuriem, ko tā izsniegusi un kas kļuvuši nederīgi, un datumus, kad minētie numuri kļuvuši nederīgi;
- d) saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 360., 361., 364. un 365. pantu apkopoto informāciju, kā arī — no 2015. gada 1. janvāra — informāciju, kas apkopota saskaņā ar minētās direktīvas 369.e, 369.f un 369.g pantu;
- e) informāciju par sertificēta nodokļa maksātāja statusu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 13.a pantu, kā arī datumu, kurā šis statuss ir piešķirts, atteikts vai atcelts.

2. Šā panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā minētās informācijas automātiskā pieprasījuma tehnisko kārtību nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.”;

(3) regulas 17. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktā pievieno šādu e) apakšpunktu;

“e) informāciju par sertificētā nodokļa maksātāja statusu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 13.a pantu, kā arī datumu, kurā šis statuss ir piešķirts, atteikts vai atcelts.”;

- (b) panta 1. punktā pievieno šādu f) apakšpunktu;

“f) informāciju, ko tā iegūst saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 143. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, kā arī izcelsmes valsti, galamērķa valsti, preces kodu, valūtu, kopsummu, valūtas kursu, atsevišķo pozīciju cenas un neto svaru.”;

- (c) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija šā panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās informācijas automātiskā pieprasījuma tehnisko kārtību nosaka ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

- (d) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija šā panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā minētās informācijas automātiskā pieprasījuma tehnisko kārtību nosaka ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

- (e) pantā pievieno šādu 3. punktu:

“3. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka konkrētas šā panta 1. punkta f) apakšpunktā minētās informācijas kategorijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

- (4) regulas 21. pantu groza šādi:

- (a) pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Ikviens dalībvalsts saviem ierēdņiem, kuri pārbauda Direktīvas 2006/112/EK 143. panta 2. punktā minētās prasības, piešķir piekļuvi šīs regulas 17. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajai informācijai, kam automātisku piekļuvi ir piešķirušas pārējās dalībvalstis.”;

- (b) panta 2. punkta e) apakšpunktu groza šādi:

- (i) apakšpunkta i) un ii) ievilkumus aizstāj ar šādiem:

“i) piekļuve ir saistībā ar izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu vai kad jānosaka vai jāidentificē krāpšanas veicēji;

ii) piekļuve ir ar 36. panta 1. punktā minētā Eurofisc koordinācijas ierēdņa starpniecību, kam ir nodrošināta lietotāja identifikācija elektroniskajām sistēmām, kura ļauj piekļūt šai informācijai.”;

- (ii) apakšpunktā svītrot iii) ievilkumu;

- (c) pantā iekļauj šādu 2.a punktu;

“2a. Attiecībā uz 17. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto informāciju nodrošina piekļuvi vismaz šādiem datiem:

- (a) PVN identifikācijas numuri, ko ir izdevusi informācijas saņēmēja dalībvalsts;

(b) PVN identifikācijas numuri importētajam vai tā pārstāvim nodokļa jautājumos, kas piegādā preces personām, kurām ir piešķirts a) apakšpunktā minētais PVN identifikācijas numurs;

(c) izcelsmes valsts, galamērķa valsts, preces kods, valūta, kopsumma, valūtas likme, atsevišķo pozīciju cenas un neto svars importētajām precēm, kā arī katra importam sekojošā piegāde Kopienas iekšienē no b) apakšpunktā minētās personas tādai personai, kurai ir piešķirts a) apakšpunktā minētais PVN identifikācijas numurs;

(d) izcelsmes valsts, galamērķa valsts, preces kods, valūta, kopsumma, valūtas likme, atsevišķo pozīciju cenas un neto svars importētajām precēm, kā arī katra importam sekojošā piegāde Kopienas iekšienē no b) apakšpunktā minētās personas tādai personai, kurai cita dalībvalsts ir piešķirusi PVN identifikācijas numuru saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

i) piekļuve ir saistībā ar izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu vai kad jānosaka vai jāidentificē krāpšanas veicēji;

ii) piekļuve ir ar 36. panta 1. punktā minētā Eurofisc koordinācijas ierēdņa starpniecību, kam ir nodrošināta lietotāja identifikācija elektroniskajām sistēmām, kura ļauj piekļūt šai informācijai.

Šā punkta c) un d) apakšpunktā minētās vērtības izsaka tās valsts valūtā, kura sniedz informāciju, un tās norāda par katru iesniegto vienoto administratīvo dokumentu.”;

(d) pantā pievieno šādu 3. punktu:

“3. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka praktisko kārtību attiecībā uz šā panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

(e) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka praktisko kārtību attiecībā uz šā panta 2. punkta e) apakšpunktā un 2.a punkta d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

(5) regulā iekļauj šādu 21.a pantu:

“21.a pants

1. Ikviena dalībvalsts jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei piešķir automātisku piekļuvi šādai informācijai par transportlīdzekļu reģistrāciju valstī:

a) dati par transportlīdzekļiem;

b) dati par transportlīdzekļa īpašniekiem vai turētājiem, kuru vārdā transportlīdzeklis reģistrēts, kā noteikts reģistrācijas dalībvalsts tiesību aktos.

2. Piekļuvi informācijai, kas minēta 1. punktā, nodrošina saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

i) piekļuve ir saistībā ar izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu vai kad jānosaka vai jāidentificē krāpšanas veicēji;

ii) piekļuve ir ar 36. panta 1. punktā minētā Eurofisc koordinācijas ierēdņa starpniecību, kam ir nodrošināta lietotāja identifikācija elektroniskajām sistēmām, kura ļauj piekļūt šai informācijai.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka konkrētas informācijas kategorijas un tehnisko kārtību attiecībā uz šā panta 1. punktā minētās informācijas automātisko pieprasījumu un praktisko kārtību attiecībā uz šā panta 2. punktā minētajiem nosacījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

(6) regulas 24. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis ir atbildīgas par savu sistēmu jebkādu nepieciešamo izstrādi, lai šīs informācijas apmaiņu varētu veikt, izmantojot CCN/CSI tīklu vai jebkuru līdzīgu tīklu, ko izmanto tam pašam mērķim.”;

(7) regulas VII NODALAS nosaukumu aizstāj ar šādu:

“ATRAŠANĀS ADMINISTRATĪVAJOS BIROJOS UN LĪDZDALĪBA ADMINISTRATĪVAJĀS PROCEDŪRĀS UN KOPIĢAJOS AUDITOS”;

(8) regulas 28. pantu groza šādi:

(a) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2a. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un ievērojot pēdējās noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. pantā minētās informācijas vākšanu un apmaiņu var piedalīties administratīvās procedūrās, kuras veic pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā. Šādas administratīvās procedūras kopīgi veic pieprasījuma saņēmējas iestādes un pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņi. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņi īsteno tādas pašas pārbaudžu veikšanas pilnvaras kā pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem uzticētās pilnvaras. Pieprasījuma iesniedzēju iestāžu ierēdņiem vienīgi nolūkā veikt administratīvu procedūru ir pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kuri ir pieejami pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem. Ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde par to vienojas un saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes noteikto kārtību, abas iestādes var sagatavot kopīgu audita ziņojumu.”;

(b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem, kas atrodas citā dalībvalstī, saskaņā ar 1., 2. un 2.a punktu vienmēr jāvar uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.”;

(9) (2) regulas 31. pantā 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, lai personām, kas iesaistītas preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā Kopienas iekšienē, un nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību un kas sniedz telekomunikāciju pakalpojumus, radio un televīzijas apraides pakalpojumus un elektroniski sniegtus pakalpojumus, jo īpaši tādos pakalpojumus, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK II pielikumā, ir atļauts šādu darbību nolūkos elektroniski iegūt jebkuras konkrētas personas PVN identifikācijas numura derīguma, kā arī attiecīgā vārda/nosaukuma un adreses apstiprinājumu. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes arī nodrošina, ka ir

iespējams elektroniski pārbaudīt, vai jebkurai konkrētai personai ir sertificēta nodokļa maksātāja statuss saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 13.a pantu, ja šāds nodokļa maksātāja statuss ir būtisks minētā panta izpratnē. Šī informācija atbilst datiem, kas minēti šīs regulas 17. pantā.”;

(10) regulas 32. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, savā tīmekļa vietnē publicē informāciju par noteikumiem, kas apstiprināti katrā dalībvalstī, kura transponē Direktīvas 2006/112/EK VIII sadaļas 2. nodaļu, XI sadaļas 3. nodaļas 167.a pantu un XII sadaļas 1. nodaļu.”;

(11) regulas 33. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai veicinātu un atvieglotu daudzpusēju sadarbību krāpšanas PVN jomā apkarošanā, šajā nodaļā paredzēts izveidot tīklu ātrai konkrētas informācijas apmaiņai, apstrādei un analīzei starp dalībvalstīm un jebkādu turpmāku pasākumu koordinēšanai (“Eurofisc”).”;

(b) panta 2. punktu groza šādi:

(i) punkta b) un c) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

“b) veic un koordinē konkrētas informācijas ātru un daudzpusēju apmaiņu un kopīgu apstrādi un analīzi jomās, kurās darbojas Eurofisc (“Eurofisc darbības jomās”);

c) koordinē iesaistīto dalībvalstu 36. panta 1. punktā minēto Eurofisc koordinācijas ierēdņu darbu, veicot darbības saistībā ar saņemtajiem brīdinājumiem un izlūkdatiem;”;

(ii) pantā pievieno šādu d) apakšpunktu:

“d) koordinē iesaistīto dalībvalstu administratīvos pieprasījumus par krāpšanā aizdomās turētajām personām un krāpšanas veicējiem, ko ir identificējuši 36. panta 1. punktā minētie Eurofisc ierēdņi.”;

(12) regulas 34. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis, kas izvēlējušās piedalīties kādā Eurofisc darbības jomā, aktīvi piedalās daudzpusējā konkrētas informācijas apmaiņā, kopīgā apstrādē un analīzē starp visām iesaistītajām dalībvalstīm un jebkādu turpmāku pasākumu koordinēšanā.”;

(13) regulas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Komisija sniedz Eurofisc tehnisku un loģistikas atbalstu. Komisijai nav piekļuves 1. pantā minētajai informācijai, ar ko var apmainīties Eurofisc, izņemot 55. panta 2. punktā minētajos apstākļos.”;

(14) regulas 36. pantu groza šādi:

(a) pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Dalībvalstu koordinācijas ierēdņi no Eurofisc koordinācijas ierēdņu vidus uz ierobežotu laiku ieceļ Eurofisc priekšsēdētāju.

Dalībvalstu koordinācijas ierēdņi:

- a) vienojas par *Eurofisc* darbības jomu izveidošanu un noslēgšanu;
 - b) izskata jebkādos jautājumus saistībā ar *Eurofisc* operatīvo darbību;
 - c) vismaz reizi gadā izvērtē *Eurofisc* darbību norises efektivitāti un lietderīgumu;
 - d) apstiprina gada ziņojumu, kas minēts 37. pantā.
- Eurofisc* priekšsēdētājs nodrošina, ka *Eurofisc* darbojas pienācīgi.”;

- (b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Koordinācijas ierēdņi no dalībvalstīm, kas piedalās konkrētā *Eurofisc* darbības jomā (“*Eurofisc* koordinācijas ierēdņi, kas piedalās”), no iesaistītajiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem uz ierobežotu laikposmu izraugās “*Eurofisc* darbības jomas koordinatoru”.

Eurofisc darbības jomas koordinatori:

a) apkopo informāciju, kura saskaņā ar vienošanos darbības jomas dalībnieku starpā ir saņemta no *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās, un dara visu informāciju pieejamu pārējiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās; šīs informācijas apmaiņa notiek elektroniski;

b) nodrošina, ka informāciju, kura saņemta no *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās, apstrādā un analizē kopā ar attiecīgo konkrēto informāciju, kas pazinota un savākta saskaņā ar šo regulu, kā vienojušies darbības jomas dalībnieki, un rezultātu dara pieejamu visiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās;

c) sniedz atsauksmes visiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās.

d) dalībvalstu koordinācijas ierēdņiem iesniedz gada ziņojumu par darbības jomas darbībām.”;

- (c) pantam pievieno šādu 3., 4. un 5. punktu:

“3. *Eurofisc* darbības jomas koordinatori var pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma pārsūtīt daļu no apkopotās un apstrādātās informācijas Eiropalam un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (“*OLAF*”), par ko vienojas darbības jomas dalībnieki.

4. *Eurofisc* darbības jomas koordinatori no Eiropola un *OLAF* saņemto informāciju dara pieejamu pārējiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās; šīs informācijas apmaiņa notiek elektroniski;

5. Turklāt *Eurofisc* darbības jomas koordinatori nodrošina, ka informāciju, kura saņemta no Eiropola un *OLAF*, apstrādā un analizē kopā ar attiecīgo konkrēto informāciju, kas pazinota un savākta saskaņā ar šo regulu, par ko vienojušies darbības jomas dalībnieki, un rezultātu dara pieejamu visiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās.”;

- (15) regulas 37. pantu aizstāj ar šādu:

“37. pants

Eurofisc priekšsēdētājs iesniedz gada ziņojumu par visu darbības jomu darbībām 58. panta 1. punktā minētajai komitejai.

Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka praktisko un procedurālo kārtību attiecībā uz *Eurofisc*. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

- (16) 48. panta 1. punktā pievieno šādas daļas:

“Ja tās dalībvalsts rīcībā, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, nonāk informācija, ka nodokļa maksātājam, kurš iesniedz pieprasījumu par PVN atmaksāšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/9/EK 5. pantu, minētajā dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, ir neapstrīdētas PVN saistības, tā var par šīm saistībām informēt atmaksas dalībvalsti, lai tā varētu lūgt nodokļa maksātāja piekrišanu PVN atmaksu pārsūtīt tieši uz dalībvalsti, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, neizpildīto PVN saistību dzēšanai. Ja attiecīgais nodokļa maksātājs piekrīt šādai pārsūtīšanai, atmaksas dalībvalsts nodokļa maksātāja uzdevumā pārsūta šo summu dalībvalstij, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, lai to izmantotu neizpildīto PVN saistību dzēšanai. Dalībvalsts, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, 15 dienu laikā pēc informācijas no atmaksas dalībvalsts par pārsūtījuma saņemšanu informē nodokļa maksātāju par to, vai pārsūtītā summa ir kalpojusi pilnīgai vai daļējai PVN saistību dzēšanai.

Ja tās dalībvalsts rīcībā, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, nonāk informācija, ka nodokļa maksātājam, kurš iesniedz pieprasījumu par PVN atmaksāšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/9/EK 5. pantu, minētajā dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, ir apstrīdētas PVN saistības, tā var par šīm saistībām informēt atmaksas dalībvalsti, lai tā varētu lūgt nodokļa maksātāja piekrišanu PVN atmaksu pārsūtīt tieši uz dalībvalsti, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, kā aizsardzības pasākumu. Ja attiecīgais nodokļa maksātājs piekrīt šādai pārsūtīšanai un aizturēšanai, atmaksas dalībvalsts nodokļa maksātāja uzdevumā pārsūta šo summu dalībvalstij, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, lai to izmantotu apstrīdēto PVN saistību maksājuma nodrošināšanai. Dalībvalsts, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, 15 dienu laikā pēc informācijas no atmaksas dalībvalsts par pārsūtījuma saņemšanu informē nodokļa maksātāju par pārsūtīšanu un par pārsūtītās summas aizturēšanu. Summas pārsūtīšana dalībvalstij, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, ir atļauta vienīgi tādā gadījumā, ja dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, ir ieviesta efektīva juridiskā kontrole, kura ļauj tiesām pēc nodokļa maksātāja pieprasījuma lemt par visas aizturētās summas vai tās daļas atbrīvošanu jebkurā procedūras posmā.”;

- (17) regulas XIII NODALAS nosaukumu aizstāj ar šādu:

“ATTIECĪBAS AR KOMISIJU UN CITĀM SAVIENĪBAS IESTĀDĒM,
STRUKTŪRĀM, BIROJIEM UN AGENTŪRĀM”;

- (18) regulas 49. pantā pievieno šādu 2.a punktu;

“2a. Dalībvalstis, kas piedalās Eiropas Prokuratūrā, minētajai iestādei saskaņā ar Padomes Regulas (ES) 2017/1939 (*) 24. pantu paziņo jebkādu pieejamo informāciju par smagiem nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1371 2. panta 2. punktā(**).

Dalībvalstis Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) var pazinot jebkādu pieejamu informāciju par nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, lai tam dotu iespēju lemt par pienācīgu rīcību atbilstoši tā pilnvarām.”;

(*) Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017. 1. lpp.),

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

(19) regulas 55. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Noteiktā kārtībā Komisijas drošības akreditācijas iestādes akreditētas personas šai informācijai drīkst piekļūt tikai tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs Komisijas uzturēto elektronisko sistēmu, ko dalībvalstis izmanto šīs regulas īstenošanā, apkopei, uzturēšanai un izstrādei.”;

(b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Uz šajā regulā minētās informācijas visa veida glabāšanu, apstrādi vai apmaiņu attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 noteikumi(*). Tomēr, lai pareizi piemērotu šo regulu, dalībvalstis ierobežo Regulas (ES) 2016/679 12. līdz 22. pantā un 5. un 34. pantā paredzēto pienākumu un tiesību darbības jomu, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās intereses. Šajā regulā minētās informācijas apstrādi un glabāšanu veic vienīgi šīs regulas 1. panta 1. punktā minētajiem mērķiem, un šīs informācijas glabāšanas laikposmus ierobežo līdz laikam, kas nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.”;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(20) regulas 58. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu (*).”;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(21) I pielikumu svītro.

2. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

~~To piemēro no 2019. gada 1. janvāra.~~

Šīs regulas 1. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktu un 1. panta 9. punktu piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šīs regulas 1. panta 3. punkta b), d) un e) apakšpunktu, 1. panta 4. punkta a), c) un e) apakšpunktu un 1. panta 5. punktu piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

Šīs regulas 1. panta 10. punktu piemēro no 2021. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*